

Archiv obce Částkov

1902 – 1941

Inventář

Číslo EL NAD: 774
Evidenční číslo pomůcky: 170

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátila se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Necelých pět kilometrů jihovýchodním směrem od Tachova leží ves Částkov, jejíž název lze odvodit od osobního jména Částek. Pravděpodobným zakladatelem vsi tak musel být nositel uváděného jména (Částkův dvůr). Samotné jméno zkracuje starší české jméno Častobor nebo Častovoj.

První zmínka o vsi Částkov pochází z roku 1272, kdy se po jejím názvu psal Jakub z Částkova. V roce 1354 se v textech vyskytuje pan Sulek z Částkova. Roku 1380 je ves spojována s Bertholdem (Pertoldem) z Částkova. V letech 1404 – 1414 je v souvislosti s Částkovem zmiňována osoba jistého Nelaska. Od roku 1443 se se vsí pojí rod pánů z Otěšic, kteří získali větší část vsi společně tvrzí. Významem důležitý je především Bohuslav (Bohuš) z Otěšic, který v roce 1461 zastával úřad purkrabího na královském hradě v Tachově, zároveň působil jako zemský soudce. Po prodeji v roce 1591, uskutečněném Vilémem Bohušem z Otěšic, získal ves Jan Vilém Kfelíř ze Zakšova, kterému patřilo také nedaleké Staré Sedliště. Kfelíř však, v roce 1624, po účasti na povstání stavů, o svůj majetek přišel a jeho rozsáhlé statky přešly do rukou Jana staršího Kavky Říčanského z Říčan. Tehdy náležely do statku Částkov vsi Částkov, Pernolec, Velký Rapotín a Maršovy Chody. Částkov se tak stal součástí statku Staré Sedliště a posléze se nacházel v držení Kavkovy dcery, Anny Marie Eusebie Kavkové. V roce 1657 zakoupil ves od rodu Kavků Marek Alexandr z Brizigilu. Roku 1669 se o majetek rozdělili bratři Brizigilové a to tím způsobem, že vsi Částkov, Maršovy Chody,

Pernolec a Mchov utvářely samostatný statek patřící Janu Tomášovi z Brizigilu. Jeho potomek svobodný pán z Wernspergu, pak v roce 1718, prodal ves a statek Částkov Janovi Antonínovi Losymu z Losimthalu. Po smrti Adama Filipa Losyho z Losimthalu, posledního mužského příslušníka rodu, v roce 1781, získali panství Tachov Windischgrätzové. K faktickému nabytí tohoto majetku však došlo teprve po roce 1785, neboť noví majitelé vedli dlouholetý spor s příbuzenskou větví Losyových. Po uzavření smlouvy s vdovou po Adamovi Filipovi, však nakonec Windischgrätzové uspěli a v jejich držení dosáhla ves Částkov konce patrimoniální správy.

Katastrální území tvořila ves Částkov samotná.

Do roku 1862 patřil Částkov pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Částkov se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Tachov (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Tachov, jehož součástí byla také obec Částkov. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Vývoj obecní samosprávy v obci Částkov je prakticky nezjistitelný. Z původně jistě obsáhlé a dle dochovaných archiválií rovněž pečlivě vedené obecní agendy zůstala pouhá torza písemností, která přibližují především finanční hospodaření obce. Již z tohoto materiálu ale jasně vyplývá, jaký způsob činnosti a vedení obecní samosprávy vyznávali tehdejší čelní představitelé obce.

V dochovaném materiálu, v součinnosti s regionálními a úředními tiskovinami, se podařilo zajistit alespoň několik jmen z vedení úřadu starosty.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Georg Kreuzer	1924	1925
Josef Krieglsteiner	1936	1938
Johann Hainz	1938	1941
Josef Krieglsteiner	1941	1945

K uvedenému výčtu starostů je potřeba doplnit, že Josef Krieglsteiner (uváděný též jako Kriegelsteiner) od roku 1938 zastával funkci tzv „Beigeordnete“, a zřejmě z toho důvodu na chvíli opustil úřad starosty. Johann Hainz je v textech uváděn též jako Johann Heinz.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Písemnosti archivního souboru AO Částkov představují pouhé torzo skutečného materiálu vytvořeného obecní samosprávou. Za jakých okolností a jakým způsobem se materiály AO Částkov do archivu dostaly, nelze spolehlivě doložit. Absence dřívější evidence, karty JAF, neumožňuje být jen částečné zjištění o původu či rozsahu archivního souboru.

Při skartačních akcích v letech 1954 – 1956, provedených na MNV Částkov se pátrání po písemnostech německé samosprávy ukázalo jako bezvýsledné. Vyhotovené protokoly obsahují seznamy nalezených, skartovaných a ke svozu do archivu vyčleněných písemností. V poznámkách se lze dočíst o dotazech na starší materiály. Uváděná objasnění dokazují, že o písemnostech německého původce neexistují téměř žádné informace. Došlo pouze ke svozu materiálů bývalé německé obecné školy. Je velice pravděpodobné, že všechny písemnosti obou německých původců, obecní samosprávy a školy, byly převzaty současně, přičemž ve výkazech o přírůstku archivního souboru figuroval pouze druhý jmenovaný původce. Po převzetí materiálu a jeho následném třídění v archivu zřejmě došlo k oddělení části tohoto souboru a jeho nového zařazení. Vznikl tak archivní soubor s názvem AO Částkov. Kdy a na základě jakých skutečností se tak stalo, nelze zjistit. Ovšem tento soubor nebyl prohlédnut dokonale, neboť při jeho inventarizaci vyšlo najevo, že drtivá většina materiálu, určeného obecní samosprávě, patří právě německé škole. Z původně poměrně rozsáhlých písemností tak zůstal jen zlomek.

Z dochovaného materiálu je patrné, že v části dvacátých a po celá třicátá léta 20. století užívala obec ukládací systém došlých spisů podle čísel jednacích. Podací protokoly se sice nezachovaly, ale z písemností je patrné, že se jednalo o jednoduchý způsob třídění korespondence. Došlá pošta dostala vždy stejné podací razítko s příslušným číslem jednacím, přičemž veškerá, takto označená agenda narůstala vždy chronologickou řadou vždy od jedné za každý kalendářní rok. V razítku se objevuje název: Gemeindeamt Schossenreith (Obecní úřad Částkov), eingelagt am ... (došlý dne ...), Zahl xxx/yy (číslo xxx/yy), Blg. (přílohy). Tento způsob ukládání přijaté korespondence se však týká výhradně dvou dekád.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Částkov pochází z let 1902 – 1941. Jedná se o jeden kartón písemností o celkové metrži 0,12 bm.

Z archivního souboru AO Částkov byl krátce po generální inventuře fondu v roce 2001 vyčleněn materiál německé obecné školy a přesunut do příslušného archivního souboru NOŠ Částkov EL NAD 226. Jednalo se o písemnosti zohledňující finanční záležitosti školy, dále pak evidenci majetku a výkazy o žactvu. Běžnou metrž fondu obou dotčených fondů to nijak neovlivnilo, znamenalo to však posun v dataci fondu.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý, pouze jedna složka písemností v inv. č. 12 (stavba silnice Částkov – Maršovy Chody – Úšava) je napadena plísní. Archiválie, sice uložena společně se zbývajícími v jednom kartónu, je oddělena od zbývajícího materiálu a vložena do zvláštních desek s poznámkou s nutností restaurace.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Využitelnost archivního souboru AO Částkov spočívá především na poměrně zajímavé složce vztahující se k pořízení zvonu na farní kostel v obci (inv. č. 9). Obdobně působí písemnosti týkající se výkupu pozemků před stavbami okresních silnic protínajících katastr obce Částkov (část inv. č. 12).

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v roce 2006 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově 21. srpna 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]

Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

August Sedláček, Místopisný slovník království českého Praha 1998

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000

Státní oblastní archiv v Plzni, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
c. a k.	císařský(á,é) a královský(á,é)
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evid.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zákoník zemský

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Obec a její správa**

1	Jmenovací listina tzv. prvního přidělence, Beigeordnete (připojen rovněž potvrzovací dopis)	1941	N 1
	Uvedení do funkcí prvního a druhého přidělence	1941	N 1
2	Příplatky starostům dle výkonnostních kritérií	1939	N 1

Správa obecního majetku

3	Prodej obecního pozemku do osobního vlastnictví	1937 – 1938	N 1
---	---	-------------	-----

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

4	Pojištění členů pomocných fondů	1939	N 1
5	Lékařské posudky	1935 – 1939	N 1
6	Stavební záležitosti	1914 – 1916	N 1
7	Záležitosti týkající se elektrifikace obce	1923 – 1936	N 1

Péče o veřejné ústavy a zařízení

8	Upozornění na válečnou rentu pro chudinský fond	1928	N 1
9	Výtah z farní kroniky o zajištění zvonu pro filiální kostel v Částkově (strojopis, text opsaný z farní kroniky Starého Sedliště)	1926	N 1

Spolupůsobení ve státních záležitostech

10	Upsání válečné půjčky	1915 – 1916	N 1
	Dluhopis na válečnou půjčku	1916	N 1
11	Daňové knížky (2 ks)	1902 – 1923	N 1
	Potvrzení pro daňový úřad o vynaložených finančních prostředcích na stavbu silnice	1915	N 1
	Přehled daňových povinností dle čísel popisných	s. d.	N 1
12	Pozemkové úpravy týkající se dořešení vlastnických vztahů při lokální dráze Domažlice – Tachov	1908 – 1938	N 1
	Kupní smlouva na pozemky v katastru obcí Částkov a Maršovy Chody za účelem stavby silnice vedoucí po spojnici Částkov – Maršovy Chody – Pořejov	1916	N 1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
	Výkupy pozemků na plánovanou stavbu okresní silnice 1924 Maršovy Chody – Částkov – Úšava		N 1
	Převody pozemků za účelem jejich pozdější adaptace	1925	N 1
	Převod a postátnění soukromých pozemků	1936 – 1938	N 1
	Výpis z pozemkové knihy	[1924]	N 1
13	Písemnosti týkající se půjček a úvěrů vydaných Zemskou bankou	1935 – 1940	N 1

Účetní materiál

14	Drobný účetní materiál (torzo účetních dokladů)	1934 – 1939	N 1
----	---	-------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Částkov
Značka archivního souboru:	AO Částkov
Časový rozsah:	1902 – 1941
Počet evidenčních jednotek:	1 (1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	14
Rozsah bm:	0,12 bm
Stav ke dni:	21. srpna 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	15
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl